

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžik/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201586
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017201586.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava, IČO: 47 244 895, zastúpeného Mgr. Miroslavom Vaškom, advokátom so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava, proti žalovanej: Národná banka Slovenska, so sídlom Imricha Karvaša 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. NBS1-000-013-314 z 21. júla 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/227/2017-45 z 23. mája 2019 v časti výroku o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o kasačnej sťažnosti p r e r u š u j e .

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/227/2017-45 z 23. mája 2019 podľa § 191 ods. 1 písm. d) Správneho súdneho poriadku zrušil rozhodnutie žalovanej č. NBS1-000-013-314 z 21. júla 2017 spolu s rozhodnutím žalovanej č. 100-000-046-435, k č. sp. NBS1-000-012-540 z 22. júna 2017 vydaným v prvom stupni, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 Správneho súdneho poriadku tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej čiastočnú náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu ohľadne výroku o trovách konania vyplýva, že krajský súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko tieto trovy nepovažoval za dôvodne (účelne) vynaložené. Účelnosť trov možno podľa krajského súdu odvodiť zo zásady efektivity a spravodlivosti súdneho konania a z princípu proporcionality a primeranosti, čo v spojení so skutočnosťou, že žalobca je advokátska kancelária a právny zástupca žalobcu je súčasne aj jeho spoločníkom a konateľom, čo má podľa názoru krajského súdu za následok to, že žalobcovi nemožno priznať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

3. Proti rozsudku krajského súdu v časti výroku o trovách konania podal žalobca kasačnú sťažnosť a žiadal, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec

vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f), g) a h) Správneho súdneho poriadku).

4. Podľa sťažovateľa závery krajského súdu nezodpovedajú konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci. Skutočnosť, že sťažovateľ je advokátska kancelária a že jeho právny zástupca sa v čase po vykonaní jednotlivých úkonov právnej pomoci stal konateľom a spoločníkom sťažovateľa, je podľa jeho názoru irelevantná.

5. Dôvody, ktorými krajský súd deklaruje nepriznanie časti trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, sťažovateľ nepovažuje za zákonné dôvody pre nepriznanie náhrady trov konania. Krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, ktoré je založené na uplatňovaní zásady pomeru úspechu. Rozsudkom krajského súdu bolo sťažovateľovi (žalobcovi) v celom rozsahu vyhovené, teda mal plný úspech vo veci samej, preto nie je zrejmé, z akého dôvodu krajský súd rozhodol len o priznaní čiastočnej náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd príslušný na konanie o kasačnej sťažnosti (§ 11 písm. g) Správneho súdneho poriadku) pri preskúmaní kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu zistil skutočnosti, pre ktoré dospel k záveru o potrebe prerušenia konania o kasačnej sťažnosti.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v kasačnom konaní už bolo predmetom rozhodovania viacerο skutkovo totožných vecí tých istých účastníkov, v ktorých boli predmetom sporu tie isté právne otázky (nárok sťažovateľa na náhradu trov konania pred krajským súdom). Ide o konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1Sžik/1/2019, 3Sžik/4/2019, 3Sžik/5/2019, 4Sžik/1/2019, 4Sžik/2/2019, 5Sžik/3/2019, 6Sžik/4/2019, 8Sžik/3/2019 a 8Sžik/4/2019. Rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uvedených konaniach napadol sťažovateľ ústavnými sťažnosťami na Ústavnom súde Slovenskej republiky. Uznesením č. k. I. ÚS 444/2020-45 zo 6. októbra 2020 a č. k. I. ÚS 157/2020-21 z 2. apríla 2020 prijal Ústavný súd Slovenskej republiky ústavné sťažnosti sťažovateľa na ďalšie konanie.

8. Podľa § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) Správneho súdneho poriadku pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

10. Vzhľadom na to, že v konaniach vedených na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 444/2020 a I. ÚS 157/2020 bude ústavný súd rozhodovať o ústavných sťažnostiach sťažovateľa podaných proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v totožných veciach, ako je vec prejednávaná v tomto kasačnom konaní, dospel najvyšší súd k záveru o potrebe prerušiť konanie o kasačnej sťažnosti v zmysle § 100 ods. 2 písm. a) v spojení s § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku.

11. Podľa § 100 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.